

RVP:

- **RS 2002-082**
- **OPA**
- Saksnummer: 02/368
- Oslo, 17. september 2002
- Sist endret: 3. desember 2004

Til:

Politimestrene
Utenriksstasjonene

DNA-analyser foretatt på søkerens initiativ

I. Innledning

Ved en søknad om familiegjenforening er søker ikke alltid i stand til å sannsynliggjøre familietilknytning til referansen. Dette kan det være forskjellige grunner til, eksempelvis at det er gitt motstridende opplysninger enten i den aktuelle søknaden, eller tidligere i saksopplysningene hos referansen eller søkeren, eller at Utlendingsdirektoratet ikke kan legge avgjørende vekt på fremlagt dokumentasjon.

For å dokumentere den opplyste familietilknytningen fremlegger søkeren i noen tilfelle en DNA-analyse på eget initiativ. Søkeren kan i slike tilfeller ikke påregne å få dekket kostnader til analyse eller kostnader knyttet til prøvetakingssituasjonen av direktoratet.

II. Vilkår for å godta private analyser

For å kunne godta slike "private" analyser, må noen minstekrav være oppfylt. Disse minstekravene er knyttet til hvilke vilkår som må være oppfylt for at analysen skal ha noen bevisverdi. Dersom det er tvil om disse minstevilkårene er oppfylt, kan direktoratet velge å ikke legge avgjørende vekt på den fremlagte DNA-analysen.

Det er viktig å holde disse analysene atskilt fra de DNA-analyser som direktoratet initierer, men hensynene som ligger bak retningslinjene for hvordan direktoratets prøver skal behandles og hvordan private prøver bør behandles, er de samme.

A. Krav til dokumentasjon av identitet

En DNA-analyse kan med tilnærmet 100% sikkerhet avgjøre hvorvidt personer har den oppgitte familietilhørighet, dersom familietilhørigheten er nær. Analysen som sådan sier imidlertid ikke mer enn at prøvene som sammenliknes, tilsier eller ikke tilsier et visst slektskapsforhold. For at en slik analyse skal ha noen som helst bevisverdi, er det derfor nødvendig at vi med sikkerhet kan si hvilke personer som er testet opp mot hverandre.

Det er et absolutt vilkår for å godta DNA-analysen, at partene har legitimert seg. Det må fremgå av prøvetakingsdokumentene hvordan de har legitimert seg. Kopi av fremlagt ID-dokumentasjon og/eller bilde skal som hovedregel følge med prøven.

Det godtas ikke at søkeren eller referansen selv sender, leverer eller oppbevarer blodprøven.

Eksempelvis kan nevnes at når DNA-analysen foretas på direktoratets initiativ, tas det bilde av søkeren, som legges sammen med prøvetakingsdokumentet som søkeren og representant fra direktoratet eller utenriksstasjonen har underskrevet, i en forseglet konvolutt.

B. Krav til prøvetakingssituasjonen

DNA-prøven bør innhentes av en uavhengig tredjeperson. Institusjonen og/eller personalet som innhenter DNA-prøve skal ikke ha noen form for interesse av utfallet av søknaden. DNA-prøven må forsegles, og sendes på betryggende måte direkte fra de som tar prøven til analyseinstitusjonen.

Navnet på personen(e) som har innhentet DNA-prøven må fremkomme av dokumentasjonen. Dette er nødvendig fordi det kan bli nødvendig å undersøke hva som foregikk under/etter prøvetakingen og/eller hvem som møtte til prøvetakingen.

C. Krav til analyseinstituttet

Analyser foretatt ved Rettsmedisinsk Institutt (RMI) skal uten videre godtas hva angår kvaliteten på analysen.

Analyser foretatt på anerkjente sykehus/institutter/laboratorier i vestlige land bør uten videre godtas hva angår kvaliteten på analysen.

Analyser foretatt andre steder eller på andre sykehus/institutter/laboratorier bør ikke godtas hva angår kvaliteten på analysen, uten at saksbehandler har innhentet opplysninger fra utenriksstasjonen om hvorvidt kvaliteten på arbeidet som foretas der, regnes som tilfredsstillende ut fra anerkjente medisinske standarder.

Resultatet av analysen må formidles på et språk direktoratet kan forstå. I det ligger at konklusjonen må kunne leses og forstås uten medisinsk ekspertise, og at selve dokumentet ikke trenger oversettelse.

Dokumentasjon på identifisering av den som har avgitt prøve, og hvordan prøven er innhentet regnes som en del av konklusjonen. Dvs at det er av betydning for konklusjonen hvordan prøven er oppbevart, transportert, hvorvidt forseglingen er brutt osv. Prøvetakingsdokumentene må derfor følge blodprøven/analysen gjennom hele prosessen.

III. Annet

Det er uten betydning hvorvidt DNA-analysen er basert på spytt eller blodprøver. De samme vilkår må stilles til identifikasjon og situasjonen omkring prøvetakingen og analysen, uansett hva slags prøve som innhentes.

Karl Erik Sjøholt
avdelingsdirektør

Kontakt: Oppholdsavdelingen, Familieinnvandringsenhetene